

SJUTTONDE SEPTEMBER

Den 17:e månaden firar vi minnet av de heliga martyrerna Pistis, Elpis, Agape och deras mor Sofia.

Dessa heliga martyrer levde i Italien under Hadrianus regeringstid (117-138). De kom från en välbärgad och from familj och deras mor Sofia (hennes namn betyder ”Vishet”) hade uppfostrat dem i tro, hopp och kärlek, och gett dem namn efter detta: Pístis, Elpís och Agape.

En dag, på väg till Rom, arresterades flickorna och deras mor av kejsarens trupper, som hade hört ryktet om deras fromhet och dygd. Kejsaren blev förvånad över att de trots sin unga ålder stod fast i tron och kallade dem till sig var för sig. Han trodde att de vågade stå emot honom enbart genom att de stöttade varandra..

Pistis (Tro), som var tolv år gammal, var den första som ställdes inför tyrannen. Hon svarade självsäkert på hans smicker och fördömde hans ogudaktighet och hans fåfänga intriger mot de kristna. Kejsaren blev rasande och beordrade att flickan skulle kläs av naken och piskas utan nåd. Därefter slet man av hennes bröst, varifrån mjölk kom ut i stället för blod. All den övriga tortyr han tillfogade henne hade ingen effekt, skyddad som hon var av Guds kraft. Slutligen halshöggs Pistis, uppmuntrad av sin mor att med glädje möta den död som skulle förena henne med Kristus.

Kejsaren skickade då efter Elpis (Hopp), som var tio år gammal. Hon var lika orubblig som sin syster när det gällde att bekänna Kristus som den sanne Guden och blev hon gisslad och sedan kastad i en glödande ugn, som slocknade när hon kom i kontakt med den. Guds kärlek i henne var hetare än någon materiell låga. Efter många andra plågor dog även hon för svärdet och tackade Gud.

Hadrianus, vars ilska höll på att övergå i galenskap, skickade efter Agape (Kärlek), som bara var nio år gammal. Men han fann hos barnet samma manliga fasthet som hos sina systrar. Han lät hänga upp henne och kedjade henne så hårt att hennes lemmar bröts under repen. Hon kastades sedan in i en glödande ugn, ur vilken hon räddades av en ängel, och slutligen fick hon huvudet avhugget.

Deras mor, Sofia, var andligt upprymd över att se sina döttrar så härligt ansluta sig till de heligas boningar, men överväldigad av mänsklig smärta återlämnade hon sin själ till Gud vid deras grav några dagar senare.